

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 08/12/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 5: DUYÊN

Chúng ta rất khó để có được cơ hội gặp được Phật pháp, gặp được pháp môn Tịnh Độ và đặc biệt là gặp được người chân thật tu hành như Hòa Thượng. Hòa Thượng nói: ***“Cơ duyên tốt không dễ gặp, thời gian chúng ta gặp được cơ duyên tốt cũng rất ngắn. Người có trí tuệ, khi gặp được cơ duyên thì nhất định phải nắm lấy, dùng cơ duyên này để thành tựu chính mình”***. Cơ duyên tốt là cơ hội để chúng ta được học tập, được thay đổi để có thành tựu. Nếu 20 năm trước, tôi không trân trọng cơ duyên gặp được đĩa của Hòa Thượng giảng thì tôi đã bỏ lỡ cơ hội vô cùng quý giá để thúc đẩy văn hoá truyền thống. Tôi nghe Hòa Thượng nhắc lại rất nhiều lần về việc phải phát huy văn hoá truyền thống nên tôi mới có tâm cảnh giác và chú ý đến điều này. Nếu tôi chỉ nghe qua loa vài lần thì tôi sẽ không chú tâm đến điều này.

Hòa Thượng từng nói: ***“Nếu bây giờ, chúng ta không dạy người thành người tốt thì mười năm sau, chúng ta muốn dạy cũng không ai nghe!”***. Sau Khi Hòa Thượng nói những lời này, vài chục năm sau tôi mới dịch được lời này của Ngài. Cơ duyên đến trong thời gian rất ngắn, nếu chúng ta không nắm lấy thì cơ duyên sẽ trôi qua rất nhanh. Chúng ta đang sống trong thời đại 4.0, mọi người chạy theo sự phát triển của khoa học, ngày càng xa năng lực vốn có của con người. Ngày trước, con người có thể liên lạc với nhau mà không cần dùng đến điện thoại.

Trong Kinh Phật nói: ***“Thời kỳ Mạt pháp, Tà sư nói pháp nhiều như pháp sông Hằng”***. “Tà sư” không phải người Thầy nào mà là bất cứ thứ gì khiến chúng ta tốn nhiều thời gian, công sức, tiền bạc. Nếu chúng ta niệm Phật giống như khi chúng ta hát một bài tình ca mà mình yêu thích thì chúng ta sẽ không cảm thấy mệt. Khi chúng ta tham dự một buổi hoà nhạc thì chúng ta cảm thấy rất hào hứng, chúng ta niệm Phật thì chúng ta cảm thấy rất uể oải. Chúng ta nghe giảng pháp trên kênh Youtube thì chúng ta cảm thấy nhàm chán nhưng chúng ta rất thích nghe những thứ làm chúng ta tăng thêm sát, đao, dâm, vọng. Hằng ngày, tôi vẫn phải đối trị với những thứ này vì khi tôi cầm điện thoại thông minh, tôi vẫn bị mở vào những kênh này. Tôi sử dụng phần mềm Viber, trong phần mềm này vẫn thường hiện lên quảng cáo những sản phẩm mà tôi từng tìm kiếm trên Google. Đây chính là Tà sư. Nhà Phật dạy chúng ta: ***“Bàn lành nương cây,***

Thầy tà tránh xa". "**Thầy tà**" không chỉ là những người tu hành không đúng pháp mà những chương trình không tốt trên Youtube cũng là Thầy tà. "**Bạn ác**" là những chương trình khiến chúng ta thích thú, mỗi ngày chúng ta phải xem một vài lần.

Ngày nay, những sự cảm dỗ có nhiều hơn thời xưa hàng chục lần, chúng ta phải có sức phản tỉnh, chế ngự, dẫn dắt chính mình. Nếu chúng ta không có sự phản tỉnh hay không có người nhắc nhở thì chúng ta sẽ bị ô nhiễm bởi sự cảm dỗ. Từ lâu, tôi đã chọn giải pháp là học tập một cách nghiêm túc, đúng giờ, tôi đã học đầy đủ 1200 chuyên đề, tôi chỉ nghỉ học một hôm vì hôm đó, tôi phải đi giảng ở tỉnh khác. Tôi đã nỗ lực học tập nhưng trong tôi vẫn còn phiền não. Hòa Thượng từng nói: "**Suốt 36 năm tu hành, không ngày nào tôi không giảng Kinh, nói pháp thế mà phiền não trong tôi vẫn dấy khởi!**".

Thời gian chúng ta ở thế gian rất ngắn, nếu chúng ta không tranh thủ thời gian này để nỗ lực thì sẽ không còn kịp. Trước đây, Thầy Thái từng kể câu chuyện, có một người con trai rất ham chơi, người bố muốn nhắc nhở người con trai biết quý trọng thời gian, ông dùng một cái cây dài 1 mét, sau đó, ông chặt bỏ đi 20 cm và nói, 20 năm đầu tiên của cuộc đời con chưa có năng lực làm được điều gì. Ông chặt tiếp 20 cm và nói, từ 80 tuổi đến 100 tuổi con cũng không có sức khỏe để làm việc. Ông chặt tiếp 20 cm và nói, đây là thời gian con dùng để ăn ngủ và 20 năm còn lại là thời gian con lãng phí vào việc chơi đùa. Nếu chúng ta may mắn, chúng ta cũng chỉ có 20 năm để nỗ lực, cống hiến. Tôi rất may mắn vì tôi được tiếp nhận lời của Hòa Thượng, từ 20 năm trước, tôi đã miệt mài, nỗ lực học tập, nếu bây giờ phải dừng lại thì tôi vẫn cảm thấy rất hoan hỷ vì tôi đã làm hết những việc cần làm.

Hòa Thượng nói: "**Chúng ta phải tận dụng cơ duyên tốt để thành tựu chính mình lợi ích chúng sanh**". "**Thành tựu chính mình**" chính là hoàn thiện chính mình để lợi ích chúng sanh. Người có thể thành tựu chính mình lợi ích chúng sanh là người chân thật có tâm đại từ bi.

Hòa Thượng nói: "**Từ xưa đến nay, trong và ngoài nước, thế gian và xuất thế gian, chúng ta tử tử quan sát, người có thành tựu là người luôn biết nắm bắt cơ hội, người thất bại là người đã bỏ qua cơ hội tốt. Người nhận biết được cơ hội tốt là người có trí tuệ, có học vấn, là người chân thật có phước báu**". Chúng ta đã đề xướng cùng học, cùng sửa mình theo chuẩn mực của văn hoá truyền thống từ nhiều năm nay, nếu bây giờ chúng ta mới bắt đầu làm thì sẽ vô cùng khó.

Khi chúng ta đề xướng lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng, trong vô hình chung các buổi lễ đã có sự nhắc thức vô cùng lớn lao đối với cộng đồng. Gần đây, những buổi lễ chúng ta tổ chức đều có sự hưởng ứng rất tích cực của cộng đồng. Chúng ta phải học chuẩn mực Thánh Hiền, thúc đẩy văn hoá truyền thống phải trên nền tảng của Phật pháp Đại Thừa. Người có tâm Đại Thừa như Phật Bồ Tát thì họ mới có thể hy sinh phụng hiến vì mọi người. Nhiều người thắc mắc, vì sao chúng ta luôn cho đi vô điều kiện. Chỉ

có những người học Phật với tâm đại từ đại bi mới có thể làm được điều này! Nhà Phật nói: **“Từ bi trùm pháp giới, thiện ý khắp nhân gian”**. Đây là tinh thần của Phật pháp Đại Thừa. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học *“Đệ Tử Quy”* trên nền tảng của Phật pháp Đại Thừa thì chúng ta mới có thể thành công”**.

Chúng ta phải nắm bắt cơ hội gặp được Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền để sửa đổi chính mình và làm lợi ích chúng sanh. Chúng ta tập cho đi để chúng ta thay đổi tập khí xấu ác của chính mình. Người thế gian tham thì chúng ta cho đi, người thế gian sân hận thì chúng ta chỉ yêu thương, tha thứ, bao dung. Hôm qua, chúng ta đã tặng 600 bìa đậu, hơn 100 túi rau cho mọi người, chúng ta làm như vậy để đối trị những tâm bệnh xấu ác của chính mình và nhắc nhở mọi người. Người thế gian thích **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”** thì chúng ta làm hoàn toàn ngược lại. Ông bà chúng ta đã nhắc nhở: **“Bánh ít đi, bánh quy lại”**. Nếu chúng ta quan tâm chân thành đến mọi người thì mọi người cũng sẽ quan tâm đến chúng ta.

Ngày nay, cuộc sống hiện đại, tiện nghi, Cha Mẹ rất ít có thời gian được gặp con cái, con cái thường chỉ ship đồ ăn đến cho Cha Mẹ. Ngày xưa, các con vật như chó, mèo bị con người đồng hoá vì khi chúng ở cùng con người, chúng được cung cấp thức ăn đầy đủ, không phải tự kiếm mồi, nếu con người không quan tâm, chăm sóc lẫn nhau thì con người sẽ ngày càng trở nên xa cách. Trước đây, tôi cũng không hiểu điều này, hiện tại, tôi rất cảm xúc khi nghe câu nói: **“Lá lành đùm lá rách. Lá rách ít đùm lá rách nhiều”**. Khi con người biết yêu thương, chia sẻ với nhau thì cuộc sống mới đáng sống làm sao! Có một chú nói với tôi, mọi người nói ở miền Bắc rất khó sống mà chú thấy ở đây dễ sống quá! Tôi nói, đó là vì chú biết yêu thương, thường tặng quà mọi người. Những người dân sống quanh khu đào tạo sẵn sàng cho người chúng ta ngô, chuối mà họ trồng được.

Từ lâu, chúng ta dần dần sống vô cảm đối với người thân, với cộng đồng, xã hội. Người xưa gọi đây là: **“Sống như người gỗ”**. Chúng ta tặng quà cho mọi người để chúng ta đối trị tập khí xấu ác của chính mình. Chúng ta học Chúa thì chúng ta phải thể hiện tinh thần bác ái của Chúa ở chính mình để tinh thần bác ái của Chúa lan tỏa khắp nhân gian. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải mang sự từ bi của Phật thể hiện trên chính mình để sự từ bi của Phật có ở khắp nơi. Các bức tượng Phật, hình tượng Phật là biểu pháp nhắc nhở chúng ta phải làm những lời dạy của Ngài một cách triệt để. Lòng từ bi của Phật hay của Chúa phải được thể hiện ở chính chúng ta để mọi tầng lớp trong xã hội đều được tiếp nhận.

Người học Phật thường xin Phật ban cho chúng ta đủ thứ, tại sao chúng ta không phải là người đi ban phát? Hòa Thượng nói: **“Tôi không chờ được ban phước, chờ được cứu rồi mà tôi sẽ là người đi ban phước, người đi cứu rồi”**. Hôm qua, chúng ta mang tặng hơn 100 túi rau, hơn 600 bìa đậu, mọi người chờ để được nhận một túi. Ở

Đài Loan, có một người bán rau đã trở thành một trong những người quyên góp từ thiện nhiều nhất thế giới. Chúng ta không cần chờ có tiền để có thể quan tâm, chăm sóc, chia sẻ với mọi người mà điều quan trọng là chúng ta phải có tâm rộng lớn. Chúng ta có tâm rộng lớn thì chúng ta sẽ chiêu cảm được mọi người cùng làm với mình. Tôi không thúc giục các chú trong Ban truyền thông làm việc mà tôi thường nhắc mọi người dành thời gian ăn ngủ, đi chơi, dành thời gian cho gia đình nhưng mọi người vẫn rất tích cực làm việc.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta đời này không có thành tựu thì chúng ta không tránh khỏi sẽ trường kiếp luân hồi. Chúng ta đừng cho rằng cơ duyên tốt sẽ thường gặp, không phải đời sau, đời sau nữa mà là vô lượng kiếp sau chúng ta mới có thể gặp được Phật pháp. Các Bậc Đại Thanh Văn, Đại Bồ Tát vô cùng trân trọng cơ duyên tốt này. Chúng ta thường cho rằng bỏ lỡ qua cơ duyên này cũng không hề gì, hôm nay bỏ lỡ thì còn ngày mai, năm nay bỏ lỡ vẫn còn năm tới. Đây là cách nghĩ sai lầm! Đây chính là nghiệp chướng, Ma chướng hiện tiền. Ngày mai, năm tới, chúng ta có còn cơ hội này chăng? Không dễ có được!”**. Chúng ta luôn tùy thuận theo những tập khí xấu ác của mình. Chúng ta chỉ cần ba năm miệt mài nỗ lực thì chúng ta đã là một con người hoàn toàn mới. Nếu chúng ta chân thật thay đổi thì chúng ta sẽ có nhiều cơ hội giúp những người xung quanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Hòa Thượng nói: “

Hòa Thượng nói: “

Hòa Thượng nói: “

Hòa Thượng nói: “